

МАТЕМАТИЧКА ГИМНАЗИЈА
ШКОЛА ОФ ПОСЕБНОГ НАЦИОНАЛНОГ ЗНАЧАЈА
1966-2011

*Поводом 45 година усјециној рада Математичке ђимназије
– Време људави и знања –*

МАТЕМАТИЧКА ГИМНАЗИЈА

ШКОЛА ОД ПОСЕБНОГ НАЦИОНАЛНОГ ИНТЕРЕСА

Београд
2011

О ПОСЕБНОСТИМА МАТЕМАТИЧКЕ ГИМНАЗИЈЕ

Ове године Математичка гимназија обележава 45 година постојања и рада – то је јубилеј који потврђује све вредности школе и успехе које она континуирано остварује како у свакодневном раду тако и на највишем нивоу међународних такмичења из математике, физике, информатике и астрономије.

Желимо да овом публикацијом представимо Математичку гимназију не само као једну од водећих националних образовних институција, не само као једну од признатих, најбољих школа у свету, већ и као својеврстан феномен, који би се ради сагледавања узрочно-последичних веза током њеног трајања могао смислено анализирати од саме идеје оснивања (1966. година) и рада у различитим друштвено-идеолошким околностима, затим кроз реформе образовног система и драматичне тренутке наше свакодневице, и коначно, кроз опстанак и чување сопствених начела у пољуљаном систему вредности, чије се последице, нажалост, одражавају и на наше школство. Резултати такве анализе би могли да пруже подршку њеном даљем раду, али би се могли применити и у другим образовним институцијама, под условом да оне прихвате и опробају *то нешто што траје и потврђује се у нашој школи 45 година* – доследно поштовање и прегледачко спровођење основних принципа рада од самог оснивања до данас.

Посебност организације рада у школи огледа се у следећем:

- одабирање талентованих ученика кроз специфичан пријемни испит и правила уписа;
- извођење наставе математике, информатике и физике на изузетно високом нивоу захваљујући специфичном плану и програму;
- спровођење принципа да је талентованом ученику неопходан надарени професор кроз брижљиво неговање наставног кадра, добрым делом регрутованог из редова бивших ученика Школе;

- израда уџбеника и збирки задатака од стране професора Математичке гимназије и њихова примена како у извођењу наставе у нашој школи тако и у избору других школа природно-математичког усмедерене;
- значајна двосмерна сарадња са Универзитетом у Београду, Математичким институтом САНУ, Институтом за физику, захваљујући којој редовну наставу изводе професори са највишим академским звањима, а ангажовани су и у извођењу припремне наставе за највиша државна и међународна такмичења из математике, физике, информатике, астрономије. Тим обликом рада су обухваћени сви ученици Математичке гимназије, а одабир почиње већ на школском такмичењу, на којем ученици пролазе најстрожу селекцију јер се и на том нивоу такмиче с најбољима;
- одељења имају 20 ученика, који се често деле у групе ради извођења менторске наставе;
- примењивање разноврсних облика рада у настави, од класичних до најсавременијих;
- развијање активног односа ученика према знању, повезивању садржаја различитих предмета, стимулисање критичког и стваралачког духа и истицање високоморалних, научних и општепримених вредности;
- унапређивање наставе као постепеног а трајног процеса, заснованог на сопственом искуству и истраживању, али и на искуствима најистакнутијих светских институција и научних ауторитета.

Доследност у спровођењу наведених начела и начин њиховог реализација нису затворили школу и одвојили је од потреба савременог, напредног научног и образовног система. Наши принципи представљају базичан и сигуран темељ на који се могу надоградити најкреативније и најсавременије промене у образовању, а то школу чини увек актуелном и успешном, речју, спремном да се укључи у све изазове и токове савременог светског образовања.

У Математичкој гимназији не постоје границе између прошлости, садашњости и будућности, идентитет корисног, смисленог рада и образовања носи и памти и ђак и учитељ кроз посебност узајамног односа, чија вредности не зна за границе и различитост језика и култура. Темељи таквог уважавања се стварају врло рано, и то у најосетљивијем периоду живота, и на најпозитивнији начин развијају и формирају ђака Математичке гимназије, будућег студента, професора, научника-истраживача на било ком светском универзитету, изграђујући поштовање и поверење према сопственој личности и могућностима, те према школи која је такве особине однеговала.

Наши ђаци, студенти Кембриџа 2010.

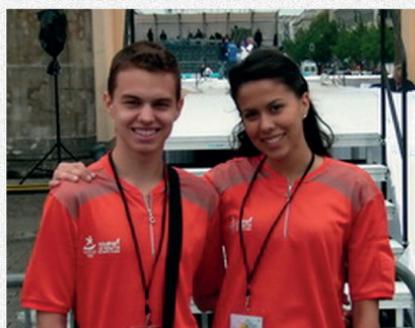
Треба препознати таленат али и личност ђака, с правом мером развијати стабилне радне навике, треба га спремати за тежак, напоран и систематичан рад, подстицати истрајност да би се зацртани циљеви остварили и коначно, потребно је оспособити младог човека да учини свој избор у даљем образовању и напредовању. Темељи наше школе, увек се то истиче, постављени су по узору на специјализовану школу Колгоморов из Москве. Такође, познато је да се идеја специјализоване школе не везује само за Београд, таква школа је основана и у Загребу.

Екипа Србије на Математичкој олимпијади 2010.
састаљена од ученика Математичке гимназије

У периоду 1978–1988, радикална реформа у образовању, позната као „Шуварица“ или усмерено образовање, надвила се као опасност над још увек младу школу, уз бојазан да се она не утопи у тадашњу реформу. Промењен је назив школе (постала је ОВРОМТС, што у „преводу“ значи Образовно васпитна радна организација математико-техничке струке „Вељко Влаховић“), уведена су нова занимања природно-математичког усмерења, повећан је број ученика у одељењима. Али суштина и смисао постојања школе одбрањени су доследним одабиром ученика као и избором професора, предавача. И под тим, неповољним условима, рађале су се идеје, смеле и храбре, које су тражиле и чекале тренутак реализације. Школа је очувана и ојачана као специјализована за обдарене ученике, а и зачет је и негован елитизам у образовању, који ће се потврдити како угледом у земљи (тадашњој Југославији) тако и међународном афирмацијом кроз такмичења из математике и физике.

Ћаци Математичке гимназије постају професори на Београдском универзитету, одлазе на студије у иностранство, остварују престижне научне каријере, али још једанпут треба истаћи, школи су на најбољи начин вратили оно што је уложила у њих. То се огледа успехом и потврђеном оспособљеношћу за све научне изазове било где у свету. А важно је још *нешто*.

Лука Милићевић и Катарина Бисерчић, српски представници, носиоци олимпијске бакље младих у Берлину 2010.

Ћаци наше школе постају и професори Математичке гимназије, постају и директори Математичке гимназије. Таква повезаност ствара посебну атмосферу у школи. Несебично преносити знање, искуство, поштовање институције из које сте потекли и у којој сада радите значи стварати вредност и богатство школе. У таквом амбијенту ученици се ослобађају страха од институције у којој владају одређена правила, страха од испољавања и развијања свих својих могућности, а однос између ћака и професора се остварује на најбољи начин и кроз рад према посебном плану и програму, посебно организованом додатном и припремном раду за такмичења, као и у формираном менторском одељењу.

Треба истаћи и то да поред редовних професора запослених у Математичкој гимназији, и професора са универзитета који раде у школи, у припреми наших ученика за такмичења учествују и сами ђаци-такмичари, који својим знањем и искуством са такмичења припремају своје млађе другове. На тај начин успоставља се прави однос између самих ученика, али се оспособљавају и будући предавачи, који од најранијих дана развијају способност преношења знања. Успостављене везе ђака са ђаком-предавачем, затим професором (у редовној настави) и професором универзитета остварују се и у реализацијању наставе у свим предметима и резултирају ванредним успесима на такмичењима из српског језика, страних језика, историје, хемије, биологије, шаха итд. Речју, рад са ђацима, креативан и високог квалитета, и стална спремност да се уђе у смеле образовне огледе, да се резултати тих огледа прате и по потреби допуњују и мењају, чине школу „најпрофитабилнијом“ институцијом у земљи.

Александар Васильковић,
један од ученика МГ који су први
добили нове пасоше Србије

Александра Димић испод спомен плоче
Николи Тесли – 10. јул, рођендан Николе
Тесле проглашен је Даном науке

Математичка гимназија је једина институција коју је патријарх Павле посетио два пута

У последњих пет година школа је захваљујући стварној подршци и помоћи добила добре услове за свој рад. Реализована је надоградња једног спрата, која је омогућила адекватан простор за кабинетску наставу из физике, хемије, информатике, биологије. Кабинети су опремљени савременим образовно-научним средствима и то захваљујући Министарству науке, Телекому Србије, Општини Стари град. Школа је преко интернета повезана са академском мрежом. Друштвена заједница (општина, град, Влада) прати резултате и награђује ученике и наставнике. Основци се у оквиру Математичке гиманзије утемељују у идеју школе и својим резултатима у потпуности оправдавају идеју да се са одабиром и развојем талента почне што раније. Важно је напоменути да је добра сарадња између родитеља и школе кључ успеха не само у образовном већ и у васпитном процесу.

Наши ученици са шпанским престолонаследником
Филипом и пронцезом Летицијом, Мадрид 2008.

Најзад, треба истаћи и отвореност наше школе за медије, у којима се она на прави начин представља и постаје узор младима за остваривање сопствених талната. Разбијене су предрасуде о ђацима Математичке гимназије као о „занесењацима“ без способности и интересовања за друге ствари. Предрасуде падају пред појављивањем наших ученика и њиховим изјавама, али и пред сјајним резултатима које остварују и кроз спорт, музику, књижевност, филм.

Пријем наших ученика код
патријарха Иринеја, 2010.

Пријем математичке олимпијске екипе код
председника Републике Србије Бориса Тадића, 2008.

ИСТОРИЈАТ – КРОЗ ПРИЧУ ДИРЕКТОРА МАТЕМАТИЧКЕ ГИМНАЗИЈЕ

ЗАЈЕДНИШТВО

Ако бисмо се сетили свих који су допринели угледу Математичке гимназије, пронашли бисмо реч заједништво, као компоненту која их обједињује.

Навешћемо директоре од оснивања Школе, који су били ученици и такмичари, затим професори у Школи, па онда директори. Неки су довели и своју децу и унуке и тако допринели традицији да бивши ученици доводе браћу и сестре, а затим и своју децу. *Речју, то је поверење, повезаност, давање и допринос угледу Школе.*

О директорима Математичке гимназије од оснивања до данашњег јубилеја, 45 година постојања

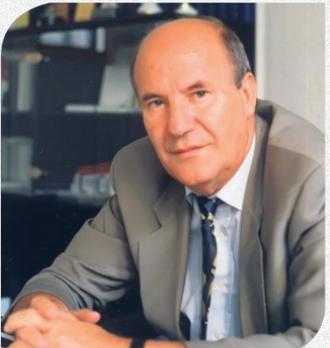
Носилац пројекта о оснивању Математичке гимназије био је академик проф. др Војин Дајовић, чија је супруга проф. др Милица Дајовић такође у томе учествовала и била угледан професор математике више година. Функцију в. д. директора, прве две године, обављао је мр Ранко Радовановић, тадашњи директор Просветно-педагошког завода у Београду. Следеће две године в. д. директора био је др Душан Аднађевић, професор са Природно-математичког факултета у Београду.

Милица Илић Дајовић

Војин Дајовић

Милан Распоповић

Године 1970. за директора је изабран мр Милан Распоповић, професор физике. Докторирао је 1977. године на Електротехничком факултету у Београду и остао на дужности директора Математичке гимназије до 2001. године, када је и пензионисан. Веома запажени ѡаци Математичке гимназије били су његова ћерка Јадранка, син Зоран и унука Ива. Тај период је био веома буран за опстањање Математичке гимназије – негирање, тешки услови за рад, санкције, бомбардовање, све што се дешавало у држави, одражавало се и на Школу. Елоквентан и вешт у преговорима, директор Распоповић се одржао на кормилу школе пуне три деценије.

Наставио је да пише уџбенике и живи животом Школе кроз успехе колективна и ђака, као и своје деце. Волео је да каже „знање је моћ“, да цитира Њутна, Теслу, а најчешће је говорио:

„Највеће човеково добро је научно знање. Нико га не може украсти нити уништити. Равноправно га користе богати и сиромашни. Нема просторну ни временску ограниченост. Домовина научног знања је цео свет“.

Рекао је да је будућност непристрастан судија и веровао у успех Школе.

Функцију директора Математичке гимназије после одласка проф. др Милана Распоповића у пензију, преузима од 2001. године проф. др Љубомир Протић, професор Математичког факултета и професор математике у Математичкој гимназији. У том периоду се схвата и неопходност просторног проширења и адаптације Школе. У истом периоду отпочео је са радом пројекат тзв. експерименталних одељења завршних разреда основне школе (седми и осми разред) – нов изазов и нова одговорност за Математичку гимназију.

Директора Протића је красила једноставност, комуникативност, широта и одлично познавање православља, а његова духовност се огледала и у посетама високих црквених достојанственика. Професор Љубомир Протић, као и професор Милан Распоповић, породично је везан за Школу. И његов син Милош завршио је Математичку гимназију.

После именовања др Љубомира Протића на место помоћника министра просвете Републике Србије 2004. године, функцију директора Математичке гимназије на предлог Наставничког већа,

Љубомир Протић

Владимир Драговић

преузима др Владимир Драговић, научни саветник Математичког института Српске академије наука и умености и професор математике у Математичкој гимназији, уз сагласност Школског одбора и Министарства просвете РС. У том периоду је интензивирана међународна сарадња са московском школом „Колмогоров“, по чијем је моделу и настала Математичка гимназија. Као што се Владимир Драговић, бивши ученик и успешан такмичар Математичке гимназије, испољио и остварио и као професор и као директор, указао је Школи поверење уписавши своју ћерку, Наташу, у прву генерацију седмака у Математичкој гимназији. Наташа је носилац медаља са међународних олимпијада из астрономије, а данас је студент престижног МИТ универзитета у Америци.

Образовање др Владимира Драговића види се и у његовој достојанственој отмености, лепој речи, али и у избору цитата. Математичар који познаје Омара Хајама, Мајаковског и др. показује и на свом примеру да реч математика на свим језицима значи ЗНАЊЕ.

У години јубилеја, од 2008. године, директор Математичке гимназије је мр Срђан Огњановић, некадашњи ученик, такмичар и изузетно омиљен професор Школе. По традицији, и његов син Иван је био одличан ученик Математичке гимназије, а дипломирао је на Природно-математичком факултету. Срђан Огњановић је одговоран, креативан, дискретан, увек спреман да саслуша и помогне. Утисак о њему је управо скромност, ненаметљивост и једноставност. Активан је, али не и претенциозан. Истиче успехе ученика, а не себе. Пажљив је према колегама, старијима, особљу. Пензионери и бивши чланови колектива се осећају уважени, ученици и колеге поштовани.

Све ове речи потписује мр Мирјана Ивановић, која га познаје из сваког периода, као његов професор, сарадник, професор његовом сину и неко ко је доживео све облике његове пажње.

Срђан Огњановић

СЕЋАЊА НА МОЈ ПРВИ ЧАС ОДРЖАН НА ДАН ОСНИВАЊА МАТЕМАТИЧКЕ ГИМНАЗИЈЕ

Школско звено је 19. септембра 1966. године прекинуло вишегодишњу неизвесност и огласило почетак рада нове школе у Улици Народног фронта 37. Прескачам пар степеника на улазу и отварам тешка врата. Застајем на почетку ходника изненађен статичном атмосфером пуном озбиљности. Иако сам имао искуства као професор физике, у Четрнаестој београдској гимназији, осетио сам чудну трему помешану са одговорношћу и стрепњом. Веровао сам у оправданост постојања Математичке гимназије, и свим срцем и знањем желео сам то и да докажем. Дубоко сам удахну ваздух и кренуо у IIa, којем сам био и разредни старешина. Упознајем се са ученицима одељења. Нема их ни двадесетак – оптималан број за један квалитетан рад. Говорим им о наставном систему, систему наука, са посебним акцентом на физику и њену корелацију са математиком и природним наукама. Посматрам те младе људе жељне знања. Упућујем их на универзитетске уџбенике. Звони, крај првог часа. Остајемо на својим местима, помало збуњени, затечени, са неизговореним питањима и одговорима. Тренутак наступајуће тишине подсетио ме је на „неми“ завет. Знао сам да због њих, првих и будућих ћака Математичке гимназије, морамо истрајати.

Првог школског дана настави је присуствовало 55 ученика, распоређених у три одељења другог разреда. Важно је нагласити да је чак један ученик дошао изнутрашњости и било смештено по средњошколским домовима.

Ђерка и унука Милана Распоповића,
обе ћаца Математичке гимназије

Наставни кадар су чинила три стално запослена професора, као и двадесетак спољних сарадника – угледних професора математике са ПМФ-а и истакнути професори других средњих школа. О свима нама бринули су: секретар школе Бранка Мојсовић, теткице Зорка, Љуба и Милка и домар Тома.

Данас је Математичка гимназија реномирана школа, која првенствено има за циљ да одабира, развија и уводи у живот младе таленте из математике и природних наука. Оправданост постојања овако организоване и осмишљене школе потврђивала се и потврђује се пре свега кроз резултате њених ученика, али и кроз истрајност, залагање и реноме њених професора.

проф. др Милан Распоповић
(директор Математичке гимназије од 1970. до 2001.)

УМЕРЕНОСТ, ОДМЕРЕНОСТ, РАВНОТЕЖА, ХАРМОНИЈА...

Размишљајући о четрдесет и пет година рада Математичке гимназије у Београду и о томе шта најбоље карактерише те четири и по деценије плодне просветне делатности, најпре су ми пали на памет континуитет, посвећеност, хармоничност и наравно, као финални производ свега – квалитет.

Континуитет је, аутору овог текста (који је преко четири деценије присутан у раду Математичке гимназије), очигледан. Најпре, изузетно квалитетни професори су остајали везани за школу до својих пензија, па и после тога. Млађи професори су „учили занат“ уз старије, а ускоро су ученици, духовно везани, за прве и друге, преузимали наставу. Најзад су се као професори почели све чешће појављивати и деца бивших или/и садашњих професора. Континуитет се понављао, као нека слика породица Бермули, Штрауса итд. Ништа боље и квалитетније се од тог осећања не да ни замислiti.

Посвећеност раду, учењу и самој школи такође карактерише Математичку гимназију. Преданост послу је нешто што је неопходно за успехе који су свима познати. Љубав према преношењу знања и према математици је чак пословична.

Умереност, одмереност, равнотежа, хармонија је такође једна од битних карактеристика за изузетно квалитетно функционисање школе. При том не мислим на статично схватање тих појмова. Ради се о једној динамичкој хармонији и равнотежи која се одржава из године у годину, из месеца у месец, па и из дана у дан. Улога директора и професора који су у сваком тренутку успевали да стварају хармонију и ублаже неминовне промене, огромна је, и то ће им бити битан задатак и у будуће.

Љубомир Протић

Хармонија између математичких и нематематичких предмета, физичких и интелектуалних напора мора бити стално присутна, о њој би требало стално бринути и неговати је.

Природно је да из наглашеног континуитета, хармоничности и преданости раду уз квалитетан избор ученика и традиционално добре програме и уџбенике произађе квалитет ученика МГ који је познат не само у Србији и на Балкану већ и у свету. С обзиром на то да се такмичења ученика организују за Балкан и свет, циљ ученика Математичке гимназије био је, јесте и биће успех на такмичењима Балкана и света. То је била и биће мера Математичке гимназије.

проф. др Љубомир Протић
(директор Математичке гимназије од 2001. до 2004. године)

ЉУБАВ, ЗНАЊЕ, МУДРОСТ...

Не само да смо Математичка гимназија и ја рођени скоро у исто време, практично на истом месту, него сам био и ученик ове школе, тамо осамдесетих. Своје одељење памтим по сјајном другарству и по тада младом, а већ афирмисаном професору математике и разредном старешини, Срђану Огњановићу. Деведесетих и ја сам постао професор у Математичкој гимназији. А две хиљадиту годину памтим и као наставник, и још више као директор, а највише као родитељ ђака Математичке гимназије. Тако да је свака моја помисао на нашу школу, као на неког рођеног и близског, испуњена љубављу, поносом, али и стрепњом и бригом.

Приликом недавне посете једном великом институту у далекој и богатој земљи, моји љубазни домаћини су ми причали о развоју своје институције. Правили су паралелу са институтом који је основан у исто време у суседству, и развијао се под истим условима. Уочавали су и објашњавали мудре потезе и одлуке које су њима омогућили да створе врхунску светску институцију, а описивали грешке комишија, које су их закивале у сивило просечности. Мени је прича била савршено јасна и позната, јер ми је пред очима била историја Математичке гимназије. Али, у „грмену великомуе, лафу трудно изаћ није“.

Наташа и Владимира Драговић

Посленици наше школе су радили и раде у сложеним условима и тешким временима, у малој и сиромашној земљи, опхрваниј озбиљним проблемима. Листао сам пожутеле записнике Наставничког већа из првих година рада Школе. Из прекрасним рукописом брижљиво исписаних редова, и још више између њих, јасно се видело прегалаштво и дух који су тада успостављени, од старијих, Војина и Милице Дајовић, преко Душана Аднађевића, Владе Мићића, Милана Распоповића и до, тада младих, асистената и наставника Љубе Протића, Жике Јоксимовића, Бранке Ђерасимовић. Чак су и први укори Наставничког већа имали неку дубљу, далекосежнију ноту. Од тада, пред нашим очима, руше се границе наше државе, пропадају најбоља предузећа, најјаче банке, елитне болнице, славне дивизије и најпопуларнији фудбалски клубови. А Математичка гимназија опстаје, одолева, расте и развија се. Зауставили смо тренд опадања интересовања будућих ученика, успевамо да привучемо младе, перспективне наставнике, којима старије колеге помажу да испеку занат и да развију у себи ону неопходну искру љубави и ентузијазма. Лествица очекиваних резултата стоји високо, и достиже се, а мерила успеха су увек само светска.

Има ли онда места бојазнима? Може ли неки нови јуриш на пречицу у светлу будућност да изведе нашу Школу из равнотеже? Може ли слепо преписивање рецепата од богатијих, а лошијих европских пријатеља, бити наметнуто и Математичкој гимназији? Може ли нова ера да истисне и протера искру и дух из зборнице?

Ми имамо право да се надамо најбољем, али имамо и обавезу да будемо опрезни и будни. То дuguјемо и претходним и будућим генерацијама.

На крају, дозволите ми и једно тужно сећање. Мене, и многе од нас, 19. септембар подсећа и на Душана Комненића. Овај јубилеј обележавамо без Душана, али његов светао лик, ненаметљиво господство српског домаћина, скромност и самопрегор просветног радника, стоје као узор пред нама.

др Владимир Драговић
(директор Математичке гимназије 2004—2008)

ШКОЛА ЗА ТРЕЋИ МИЛЕНИЈУМ....

У зграду Математичке гимназије први пут сам ушао 1969. године. О тек основаној школи није се знало много, па је већина нас, будућих ученика, дошла готово случајно. У комисији за пријемни испит били су Бранка Ђерасимовић, Љуба Протић и Ариф Золић. Често сам размишљао како би читав мој живот био другачији да су ме они тада прогласили за неталентованог или да су у саставу те комисије били неки други професори.

Мој други почетак у Математичкој гимназији је из 1976. године када сам постао професор. Необично је било сарађивати са својим некадашњим наставницима, а посебно искуство упознati исте те људе из другачијег угла. Морам да признаам, готово све наше ђачке процене о професорима биле су погрешне, а њихове особине, темперамент и комуникације сасвим различите од оног што смо ми, ђаци, замишљали.

Школа се тих првих петнаестак година није много мењала. Радило се само у преподневној смени, одељења су била са дводесетак ученика, дosta професора са универзитета. Велика ствар за ученике је била што су ту упознали многе своje будућe асистенте и професоре. Међутим, наishaо је период усмереног образовања. Период када се нису смeli помињати обдареност и таленат, а реч елитизам била забрањена. Тешко је било тих десетак година – без сарадње са факултетима, са одељењима од по 40 ученика, без услова за било какав квалитетан рад. Чини ми се да никада нисмо радили као тада, волонтирали припремајући ђаке за такмичења, остајали у школи и по десетак сати дневно у очајничким покушајима да на неки начин очувамо гимназију и пружимо најбољим ученицима у Србији колико-толико солидну наставу.

Срђан и Иван Огњановић

Нови почетак везује се за 1989. годину. Успели смо да обновимо Математичку гимназију чувајући најважније атрибуте – посебне планове и програме, пријемни испит за обдарене ученике, најквалитетније наставнике искусне у раду са талентима, одељења од по 20 ученика. У том, трећем пероду рада школе, стално смо водили рачуна о томе да нема стајања у месту. Колико год смо били успешни, све више смо радили на унапређивању и иновацијама. Кроз претходно поглавље (*О посебностима Математичке гимназије*) нагласили смо специфичности рада у школи, али бих, као директор у години јубилеја Математичке гимназије, истакао и следеће: почетак наставе информатике у нашој земљи везан је за Математичку гимназију, наши планови и програми постали су модел за слична усмерења, наши професори су аутори и рецензенти бројних уџбеника и збирки задатака уз велику помоћ републичког Завода за издавање уџбеника и Издавачког предузећа „Круг“, предавачи на семинарима за стручно усавршавање наставника и чланови комисија Министарства просвете за реформу образовања; отворена су одељења по узору на Математичку гимназију у школама у Новом Саду, Нишу, Крагујевцу, Ваљеву, Краљеву и Сенти.

Резултати оваквог квалитетног и осмишљеног рада стижу. У последњих пет година, од 2007. до 2011, сваке године су освајали по једну златну медаљу на Међународној математичкој олимпијади, док су у претходном периоду 1963–2006. године ученици из свих република СФРЈ освојили укупно само пет златних медаља (од којих три наши ученици). Наши ђаци су све успешнији при упису на водеће светске универзитетете, касније све више њих остварују изузетне каријере у науци, али и разним другим областима. Интересовање за школу је порасло, јавност и медији сада много више обраћају пажњу на наш рад и успехе, добијамо бројна признања и награде. Број ученика заинтересованих за упис је све већи. Међу ученицима има много оних чији су сестра или брат већ били у Математичкој гимназији, такође и деце наших некадашњих ученика. Све ово сведочи о несумњивом квалитету школе.

Када погледам 45 година уназад на Математичку гимназију, поред поноса и задовољства што су очуване изворне вредности, а преbroђени највећи проблеми и препреке, осећам да смо на правом путу и да је будућност школе у даљем развоју и унапређивању, реализацији нових идеја, уз још веће коришћење научних и технолошких достигнућа трећег миленијума.

мр Срђан Огњановић
(директор Математичке гимназије од 2008. године)

НЕКАДА ЂАЦИ - ДАНАС МГ АМБАСАДОРИ

Поред епитета школе од националног значаја, Математичка гимназија је и школа од светског значаја. Управо су из Математичке гимназије, у потрази за даљим образовањем и професионалним усавршавањем, кренули у свет ѡаци који данас слове за признате стручњаке у сфери природних наука. Расути по свету, ти изванредни људи и данас одржавају контакт са школом и, што је можда важније, негују међусобна пријатељства која не признају категорију времена и простора као оправдање за покидане везе.

Поводом прославе јубилеја 45 година постојања Математичке гимназије, бивши ѡаци, а у овом тренутку студенти, докторанти, професори светски признатих универзитета, оснивачи и власници фирм, директори компанија најзвучнијих имена преносе дух Математичке гимназије. Говоре о њеној специфичност и посебности, начину на који им је обликовала карактер и ум и, на крају али не мање важно, зашто је Математичка гимназија и данас добар избор за будућег основца

и средњошколца. Те речи су неизмерно вредне будући да оживљавају драгоцене успомене на тренутке проведене у Математичкој гимназији.

Једно од првих питања које се поставља некадашњем ѡаку Математичке гимназије, било да је остао у земљи или отишао у свет, јесте како је та школа утицала на његов/њен професионални развој.

Марија Микић-Ракић (*PhD in Computer Science, Manager, Software Engineering, Google Inc.*) данас живи и ради у Калифорнији. Она посебно истиче значај Математичке гимназије у њеном даљем образовању и усавршавању јер образовање које сам стекла ту дало је сјајну основу за даље школовање, а амбиције које сам изградила поред изузетних ѡака, учесника олимпијада, помогло ми је да истрајем у својим намерама.

Marija Mikić-Rakić

Миљану Бракочевићу (*PhD in Mathematics, Postdoctoral Fellow, Department of Mathematics and Statistics, McGill University, Montreal, Canada*), данас постдокторант у Канади, Математичка гимназија била је почетна тачка за светску научну авантуру: *МГ заузима посебно место у мом срцу, а њени идентитет и дух су нераскидиви део мене. Четири дивне године проведене у гимназији биле су почетак и одскочна даска за математички пут који ће ме након Београда водити у Тел Авив, Москву, Лос Анђелес и Монреал.* Пре свих од професора Михаила Сопића и Ивана Анића, Миљан је научио да је бављење науком пре свега ствар карактера и да бити професионални математичар није занимање него животни стил.

Владан Лучић За менаџера пројекта Бритиш телекома у Бриселу Иву Дујмовића (магистрирао индустриски менаџмент и бизнис у Белгији на универзитету KUL) Математичка гимназија је “елитна школа” коју одликује “добро окружење, добри и амбициозни ћаци”, док Владан Лучић (Макс Планк институт за бихоемију, Немачка) каже да му је у професионалном смислу највише помогло то што је у Математичкој гимназији научио да логички размишља што му је у свим каснијим пословима вероватно више користило него само гимназијско знање.

Кристина Вушковић, професор компјутерских наука на Универзитету у Лидсу у Енглеској, сећајући се својих студенатских дана у Америци каже како је била једина жена на групи за математику и рачунарство, што је прилично шокирало јер је као ћак Математичке гимназије научила да нема разлике између мушкарца и жене када је математика упитању.

Дух једне школе удруженчи чине ученици и професори, али и све оно што се одиграва на часовима или између њих, на малом и великом одмору, све оно запамћено са фудбалског терена или са екскурзије. Свега тога с радошћу су се сетили некадашњи ученици.

Марија Микић-Ракић се сећа свог омиљеног професора математике, Жике (Живота Јоксимовић), који је умео да нацрта савршен круг без шестара, а његова је табла на крају часа изгледала као Да Винчијев запис. Ту је и професор хемије, Чича (Василије Јовић) који ју је, једном за свагда, на елегантан начин одучио од преписивања. Професора Бранислава Узелца упамтила је као професора који је ћацима персирао и ословљавао их са “колеге”, а принципе научене на његовим часовима и дан данас примењује у животу.

Живота Јоксимовић

Владимир Шарић, који је данас професор у престижној школи Колмогорова Московског државног универзитета Ломаносов радо се сећа професора Драговића (Владимир Драговић) који је учио не само теоремама, него и схватању појава и принципа и то не само у математици него и у животу. Захваљујући Математичкој гимназији Шарић је, како духовито примећује, био у одличној физичкој кондицији: *Никада нисам могао да устанем рано, па сам увек касно излазио из куће. Оnda не бих стизао градским превозом због јутарњих гужви. Зато сам почeo да трчим на први час. Почетком школске године нисам могао да претрчим ни трећину расстојања, да бих после неколико месеци савладао цео пут, заустављајући се само на семафорима и мало испред школе да не бих улазио сав задихан и знојав.*

Миња Милетић (*Cisco Systems, Brussels, Belgium, Customer Support Engineer*) заувек ће памтити часове биологије код професорке Бранке (Бранка Добрковић), који су се одвијали уз музику. Поред професорке Гоце (Гордана Зарић) савршено је овладао енглеским језиком (*Питам се шта би било да mi је она предавала од основне па до факултета...*), а захваљујући професорки Вукосави (Вукосава Гарабандић) српски му је постао омиљени предмет.

Дарко Стијепић

Дарко Стијепић, који данас живи и ради у Москви, каже да у сећању највише чува професорку Лидију Поповић, разредну коју једва најосмо, Срђана О. (Срђан Огњановић) и Бибику (Бранислава Влашки).

За Иву Дујмовића време проведено у Математичкој гимназији је једно срећно време које су обележиле и од заборава сачувале екскурзије на Охрид и Ровињ, док се Миљан Бракочевић, оживљавајући атмосферу школских дана, најрадије сећа међуодељенских фудбалских турнира на стадиону под Скупштином. Тада је чуvenо Сопићево Ц одељење било једино које је давало два посебна тима – дерби у оквиру одељења! Ти тренуци су били више од игре.

Ако данас питате некадашње ученике Математичке гимназије зашто су се у своје време опредили за ову, а не неку другу школу, најчешћи одговор ће бити да су пресудили лични афинитети, подстрек родитеља или препорука неког од наставника математике. Са временске дистанце која им прибавља мудрост, искуство и знање, шта би рекли неком дечаку или девојчици који се баш у овом тренутку двоуме или размишљају – зашто је Математичка гимназије школа за њих?

Истичући да је поносан бивши ђак Математичке гимназије, Марија Микић-Ракић каже да се многа деца плаше конкуренције и темпа који Математичка гимназија намеће, међутим, додаје да нема места за страх јер су дани проведени у МГ сјајна комбинација образовања и забаве: *То је јединствена прилика да се окружите најпаметнијим и најспособнијим младим талентима који*

ће једног дана бити врло успешни, а истовремено врло занимљиви људи. Истовремено, то је јединствена прилика да стекнете знање од изузетних професорских талената...

За Мињу Милетића разлози за јесу добра организација рада унутар школе, пристојни професори и пристојност која одликује већину ученика, док Мильан Бракочевић тврди да *МГ* негује критички дух, непрестану научну сумњу, радозналост и аналитичко размишљање код својих ученика. То су камени темељци идентитета *МГ* и оно што је чини стимулативним и пријатним интелектуалним окружењем.

По мишљењу Владана Лучића врлина Математичке гимназије је што ћака учи да разликује размишљање од бубања и да је сасвим у реду бити другачији од осталих.

За Дарка Стијепића ситуација је математички јасна: Ако ћак воли математику, онда он у Србији нема избора, а Владимир Шарић кратко али врло прецизно закључује - упишете ли Математичку гимназију сигурно нећете остати гладни.

НАЈВЕЋИ УСПЕСИ, ОСНОВНА ШКОЛА, СВЕСТРАНОСТ ДЕЦЕ

Ученици Математичке гимназије су, од дана када је она основана па до данас, на међународним такмичењима освојили преко 350 медаља, што је невероватан и готово незабележен успех у свету.

Од 2007. године Математичка гимназија добија и атрибут школе од посебног интереса за Републику Србију, али је она јединствена и посебна од самог почетка. Посебна је због савремених видова извођења наставе у школи, одабира талентованих ученика и професора, сталног унапређивања наставе на свим нивоима и специфичног, и надасве јединственог односа између ученика и професора.

Награда за допринос Европи
у 2011. години

Награда „Најбољи грађанин
за 2010.“, Студио Б

Математичка гимназија је добитник више значајних признања, међу којима су и Доситејева награда, Републичка награда Вук Караџић, додељена за изузетне резултате постигнуте у области образовања и васпитања, Светосавска награда, Награда The Man of The Year 2010, Награда НајБеограђанин за 2010, Награда европског покрета у Србији за допринос Европи у 2011. години.

За резултате које је остварила у раду са талентованим ученицима Математичка гимназија је примљена у Европски савет високих способности.

Школске 2004/2005. године, у оквиру Математичке гимназије оформљена су и два одељења седмог разреда у форми тзв. Огледа.

Наиме, по завршеном шестом разреду ученик полаже специфичан тест способности и на основу резултата теста, успеха у петом и шестом разреду и награда на такмичењима у шестом разреду формира се јединствена ранг-листа ученика. Одељења чине по 25 талентованих ученика, који постижу изванредне резултате у области математике, физике, информатике, али су бољи од својих вршњака и на такмичењима из хемије, историје, географије, српког језика, астрономије, страних језика.

Наши основци на Фестивалу физике

Од 2005. године ученици основне школе при Математичкој гимназији освојили су преко 50 медаља на Јуниорским балканским олимпијадама из математике, Ојлеровој математичкој олимпијади, Међународној олимпијади из астрономије, Светској јуниорској научној олимпијади, Јуниорској балканској олимпијади из информатике.

Право је задовољство радити са оваквом децом, која својом заинтересованошћу и жељом за новим знањем мотивишу и саме наставнике да унапређујући наставу стално раде на себи. Занимљиво је с каквим одушевљењем и речима хвале говоре о томе како је то бити ћак Математичке гимназије:

„Неко ко није био ћак Математичке гимназије не може ни наслутити какав је осећај када си један од стотину ученика своје генерације који иду у ову школу. Имамо другачије предмете, другачије професоре и целокупна атмосфера у школи није обична. Сви ми можемо бити само поносни”. (Маја Пантић, ученица 1. разреда)

„Мислим да Математичка гимназија нема конкуренцију у Београду када су у питању школе за математичке таленте и због тога ми је драго што сам њен ученик.” (Теодор вон Бург, златни олимпијац, ученик 4. разреда)

„Увек сам са поносом истицао да сам ћак Математичке гимназије”. (Александар Васильковић, бивши ћак МГ, носилац олимпијског злата на Међународној олимпијади из астрономије и астрофизике 2010. године)

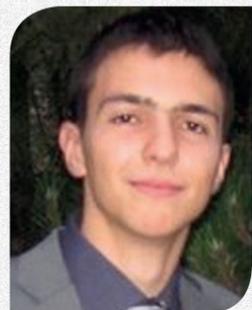
„Јако сам срећан и поносан што сам био део Математичке гимназије, а верујем да ћу то остати и даље, и надам се да ћу се вратити једног дана, јер су људи и атмосфера која је присутна нешто посебно, то не могу описати, нити пронаћи ни на једном другом месту. Надам се да ће Математичка гимназија издржати све притиске и проблеме који је прате и да ће остати онаква каква јесте, и каква треба да буде и да неће дозволити да је појединци угрозе и униште њен углед.“ (Стеван Гајовић, бивши ученик МГ и носилац сребрне медаље на Међународној олимпијади из математике 2011. године)

Лука Милићевић,
освајач златне
медаље 2008.

„Прошло је тек годину дана откако нисам ћак Математичке гимназије, тако да се и даље јасно сећам предивних шест година, колико сам у њој провео. Оно по чему заправо највише памтим Математичку гимназију јесу људи који су део ње, пријатељски однос са професорима и пријатна атмосфера која у њој влада. Бити ћак Математичке гимназије пре свега је привилегија, јер је то школа која пружа прилику да се у изузетно пријатној, јединственој и подстицајној атмосфери учи и одраста уз доста особа сличних интересовања, које се међусобно одлично разумеју.“ (Лука Милићевић, ћак генерације 2010. године и носилац многоbrojnih odličja sa međunarodnih takmicheњa i olimpijada)

Већина ученика огледних одељења успе да се упише и у први разред Математичке гимназије, пре свега, захваљујући изузетно добром знању

Стеван Гајовић,
освајач сребрне
медаље 2011.

математике али и других природних наука, које су стекли у седмом и осмом разреду, па се традиција освајања медаља на међународним такмичењима наставља и у средњој школи.

У периоду од 2006. године до данас ученици Математичке гимназије су освојили преко 130 медаља на међународним такмичењима из математике, физике, информатике, астрономије и астрофизике.

Иако свесни својих великих успеха, носиоци олимпијског злата успех у животу мере неким другим вредностима...

Никола Шбалић,
освајач златне
медаље 2009.

„Највећи успех? Тешко питање. Не верујем да је могуће и да треба све поредити по неким критеријумима. Али ипак, можда јесте неки универзалан успех ако свакога дана нађете нове разлоге да будете срећни. Ако смо отворени, код свих можемо наћи нешто што је за уважавање и поштовање, зато имам поверења у себе и у друге.“ (Никола Шбалић, носилац олимпијског злата на Међународној олимпијади из физике 2009. године)

Предрасуде о штреберима које интересује само математика, наши ученици су одавно одбацили као потпуно неосноване. Они су свестрани, духовити, многи поред Математичке гимназије завршавају и средње музичке школе, баве се спортом, друштвено-корисним радом, успешни су рецитатори, глумци, што потврђују и речи Луке Милићевића: „Увек се изненадим када се сетим да и поред назива школе, који је врло сугестиван, постоје људи са изразитим занимањем за музику, књижевност, друштвене науке...“

„Поносим се највише тиме што имам девојку, а нису за бацање ни три светска злата и остале медаље. Највећи успех једне младе особе је извршити добар одабир студија и касније искористити

Теодор вон Бург, освајач златних медаља

повољне пословне шансе, а можда и радити оно што највише волимо и за то примати лепу плату.“ (Теодор вон Бург, носилац олимпијског злата на Међународној математичкој олимпијади 2009, 2010. и 2011. године)

А име Математичка гимназија буди у њима различите асоцијације...

„Падне ми на памет једно име – Јовица Милицављевић. Ко зна человека, зна зашто сам ово рекао, а ко га не зна, нека га упозна, па ће схватити. Једном речју – ЛЕГЕНДА!“ (Јездимир Милошевић, олимпијац и бивши ученик МГ)

„Сетим се разредне, Јасминке Михаљинац, која је имала разумевање за моја честа одсуствовања са наставе и увек ми правдала изостанке, као и професора Распоповића, који је прави синоним за Математичку гимназију.“ (Рајко Јокановић, спортски ас Србије, носилац бронзане медаље на Олимпијским играма у Атланти 1996, златне медаље на Европском првенству Остррова 2001... и бивши ученик МГ)

Marija Jelić

„Прво ми падне на памет школа од националног значаја. То је јединствена школа у којој је однос ученика и професора изузетан.“ (Марија Јелић, ученица 4. разреда)

„Људи. Људи са којима смо дискутовали, дружили се, смејали се, чекали ситне сате на такмичењима и путовањима. Људи од којих смо учили, са којима смо откривали ново и скептично га проверавали. Људи, без обзира на то да ли се они зову ученици, професори, домари или некако другачије. А када се сви ти људи окуне негде, настане оно што неки зову духом Математичке. Делиће тог духа понесу сви они, где год да касније оду.“ (Никола Шибалић, златни олимпијац и бивши ученик МГ)

„Док нисам био ѡак МГ, мислио сам да су у тој школи све сами научници који немају никаква друга интересовања, али сам се врло брзо уверио у супротно. Са наших журки се одсуствује само из оправданих разлога и да разуверим све – не носимо дигитроне на журке!!!!“ (Александар Левић, ученик 2. разреда)

„Бити ѡак МГ чини вас поносном и самоувереном особом. То је школа шампиона, врхунских математичара и врхунских шахиста“. (Алиса Марић, шаховски велемајстор, два пута трећи играч света, спортски ас Србије и бивши ѡак МГ)

Александар Левић

У разговору са бившим ђацима Математичке гимназије, морали смо да се присетимо и анегдота из богатог ђачког живота. Ево једне које се присећа бивши ученик Јездимир Милошевић:

„Биле су у току пријаве за неку трку и ортак и ја питали професора физичког Зорана Николића, међу ђацима још познатог и као Киза, колико треба да се трчи тих 10 км, а он ће: „Па ходаш сат времена 5 км, што значи да трчиш 10 км пола сата, па то је отприлике испод 20 минута“. Штос је у томе што је светски рекорд на 10 км нешто преко 26 минута. Друг и ја смо се вљали од смеха.“

Бивши ученик Математичке гимназије Рајко Јокановић сећа се једног првенства школе у кошарци. Било је много екипа, а једну су чинили и професори школе. Сећа се професора Лежаје, који је играо на позицији центра, и професора Узелца, који је био плеј-мејкер и носио траку око главе: „Сала је била препуна, меч је био неизвестан, били смо за нијансу бољи, али нисмо хтели да навучемо гнев на себе, па смо их пустили да победе.“

Са разних часова....

Професорка: У Индији има по 3 краве на квадратном метру.

Ученици: Немогуће, не може толико да их стане!

Професорка: Али то је у просеку!

Професорка: У Индији краве умиру од старости, благо мени...

Професорка: Па добро, можете ли ви бар минут да будете мирни?

Ученик: Може! 'Ајмо минут ћутања за професорку!

(из сећања некадашњег ђака и садашњег професора МГ Наташе Чалуковић)

Бранислав Цветковић

Са нама је своја сећања на ђачке дане поделио и Бранислав Цветковић (научни сарадник Института за физику Универзитета у Београду и спољни сарадник у МГ). На питање на који је начин Математичка гимназија утицала на његов професионални развој, Бранислав је одговорио: „Нећу слагати ако кажем да је најтачнији одговор на ово питање да је МГ заправо постала део мого живота. Од јесени 1994, када сам се уписао у први разред, до 1998, када сам матурирао, школа је, наравно уз породицу, била за мене центар света. У школи и око ње одвијао се значајан део мого друштвеног живота. Нашао сам се у средини која је представљала оазу нормалности у ишчашеном систему вредности који је завладао тих година, место где су ценили знање и радне навике, место где је било срамота бити лош ђак, бити неуљудан и неваспитан. Ривалство са

Јеленом Спасојевић претворило се у пријатељство након дана када смо поделили титулу ђака генерације. Професори који су нам предавали представљали су праве ауторитете, људе од којих се имало шта чути и научити...

Године проведене у МГ обележила су и путовања на олимпијаде из математике у Аргентину и из физике на Исланд. У време када већина мојих вршњака није била у могућности да путује у иностранство обишао сам два краја света, видео пингвине на плажама Мар дел Плате, фавеле у предграђима Буенос Аиреса, раселину која одваја америчку од европске континенталне плоче. Након матурирања уписао сам се на Физички факултет, а већ исте јесени у МГ почeo да држим додатну наставу из физике ученицима другог разреда. То је било остварење моје дугогодишње жеље да се нађем с друге стране катедре и постанем професор. Додуше, нисам био баш прави професор, али сам са поносом сâм носио мали дневник за додатну наставу кроз ходнике и осећао се страшно озбиљно и одрасло“.

Кроз своја сећања Бранислав оживљава атмосферу свог првог часа, који је као дипломирани професор физике одржао у менторском одељењу: „Још увек добро памтим тај први час у менторском 1д одељењу. Не знам ко је био више уплашен, ђаци или ја. Због невелике разлике у годинама одлучио сам се да персирам ђацима, али сам врло брзо одустао. Свакако је једна од значајнијих година била школска 2006–2007, када сам био помоћник директора. Није ми било лако. Formalno сам био надређен својим бившим професорима. Драгоцене савете како да

превазиђем ту помало непријатну ситуацију дао ми је Милан Распоповић. Нећу крити да сам одахнуо када ме је на место помоћника директора наследила Јасмина Стошић. Школске 2007–2008. матурилала је прва генерација којој сам предавао.“

На питање кога или чега се најрадије сећате из Математичке гимназије, Бранислав каже: „Из Математичке гимназије сећам се многих професора. Миру Мићић, Наташу Чалуковић, Весну Рапаић, Срђана Огњановића и многе друге редовно срећем у школи. Зато ћу поменути неке који више не раде у школи.

Шаховски турнир у Москви, 2011.

Професор геометрије Милан Митровић је био највећи заљубљеник у свој предмет од свих професора које сам ikада у животу срео. Трудио се да представи математику готово као уметност, као дисциплину која је лепа сама по себи. Будући да се сада бавим гравитацијом која је тесно повезана са нееуклидским геометријама, геометрија коју сам научио од Милана Митровића добила је на значају тек на мојим постдипломским студијама и значајно је утицала на моју професионалну оријентацију.

Професор енглеског језика Александар Цветковић је био највећи господин од свих професора који нам је ikада предавао. Уредан, испеглан и елегантан, као да је са неке друге планете сишао у сумрачни Београд деведесетих година. Био је одмерен и васпитан, некако ванвременски, са истинчаним, оригиналним смислом за хумор. Сећам се, када смо обраћивали један текст о

друштвеном понашању горила, у коме је забележено да када се две групе горила сусретну у џунгли, најчешће извесно време нетремице посматрају једни друге. Професор Цветковић је то упоредио са мимоилажењем два аутобуса градског саобраћаја, њему није никада било јасно зашто путници испитивачки и индискретно гледају једни у друге. Сећам се да је био забезекнут слободним преводом једног ученика који је госпођицу Холи Голајтли из филма „Доручак код Тифанија“ упоредио са бабом од тридесет година.

Наташа Чалуковић са својом бившом ученицом
Катарином Петровић

Милан Новаковић, ћак генерације 2004. године,
Александар Јевић, ћак генерације 2010. године

Радо се сећам и сада већ покојног Боже Милића, који нам је у трећем разреду предавао физику. Он је говорио девет језика и сваки појам је могао искористити као шлагворт за дугу и занимљиву причу из било које области живота. Од њега сам научио све што сада знам из магнетизма и таласне оптике, тако да у трећем разреду предајем по белешкама које сам хватао школске 1996–1997, а такође сам од професора Милића научио и шта значи реч лапидарно“.

Тајна успеха најбоље школе у Србији, а и шире, јесте, пре свега, у специфичном односу професора и ученика, који се темељи на међусобном уважавању и поштовању. Сви раде заједно, а пред собом имају исти циљ – бити најбољи и поново, изнова превазићи себе.

Такмичења постају део њихових живота, пут ка успеху, али на том путу нико од њих не заборавља да је најважније оно што носи у себи, што га чини таквим какав је.

Наташа Чалуковић

„Мислим да би свака особа требало цео живот да се такмичи, некад против других, али увек против себе.” (Јездимир Милошевић, олимпијац и бивши ђак МГ).

А Математичка гимназија увек остаје део њих...

„Кадчујем име Математичка гимназија, прво ми реагује СРЦЕ јер ја гимназију, пре свега, волим. Математичка је један од неколико најважнијих појмова у мом животу, па ме тај појам не асоцира ни на шта, већ ме многе ствари асоцирају на Математичку гимназију. Ако бих ипак морала да изаберем једну реч која ме асоцира на МГ, онда би то била реч ОСМЕХ. Осмех, зато што он иде уз све оно што подразумевам под појмом Математичка гимназија – деца, посао који се бескрајно воли, успех, победа, дружење, пријатељство, ведра атмосфера, сарадња и разумевање...” (Наташа Чалуковић, бивши ђак и садашњи професор МГ, добитник Награде града Београда у области образовања за 2009. годину)

* Branislav Cvetković¹ and Zoran Hadzibabic²
* ¹ University of Belgrade, Institute of Physics • P.O.Box 57, 11001, Belgrade, Serbia • E-mail: cbranislav@ipb.ac.rs
* ² Cavendish Lab, University of Cambridge • JJ Thomson Ave., Cambridge CB3 0HE, UK • E-mail: zh10001@cam.ac.uk
DOI: 10.1051/epn/2010201

NATAŠA ČALUKOVIĆ

Чланак о Наташи Чалуковић у *Europhysics news*(Vol 41., No2)

МЕЂУНАРОДНА САРАДЊА

Од свог оснивања Математичка гимназија је била отворена за све облике сарадње и разменјивања искуства са сличним институцијама. Јасно је да су у почетку контакти били у оквиру тадашње Југославије, у првом реду са Математичко-физичком гимназијом из Загреба. Међутим, временом, комуникација је развијена и са бројним школама са заједничким интересовањима.

Тако је од 1993. започела сарадња са гимназијом „Колмогоров“, која се налази при московском универзитету Ломоносов. Осим упознавања и зближавања уприличене су и по две узајамне посете ученика и професора, при чему су одржана и међусобна такмичења из математике, физике и информатике. На жалост, сарадња је 1995. године замрла и обновљена је тек 2008. уз велико ангажовање нашег некадашњег ученика, а сада професора у гимназији Колмогоров, Владимира Шарића.

Александар Васиљковић у посети Москви

Невенка Спалевић и Мирјана Перовановић у школи Колмогоров у Москви

Обновљене су међусобне посете, а склопљен је и Споразум о сарадњи. Ученици Математичке гимназије редовно и са много успеха учествују на великом такмичењу Математическое многоборье и на Ојлеровој олимпијади у Санкт-Петрбургу. Ученици московске математичке гимназије, с друге стране, сваке године као гости учествују на Српској математичкој олимпијади. Прошле године, 2010, у посети нашој школи били су и ученици и професори Основне школе број 25 из Москве. Тада је такође одржано такмичење из математике руских и наших основаца.

Наша екипа у Москви на такмичењу Математички вишебој

Од 2008. године успостављена је и сарадња са гимназијом Borgarskola из Малмеа у Шведској, а 2009. потписан је Уговор о међусобној сарадњи. Било је више узајамних посета и размена ученика. Руководство гимназије из Малмеа посебно се заинтересовало за успехе наших ученика на међународним такмичењима и при упису на водеће светске универзитетете, док су наши

професори и ученици имали сјајну прилику да се упознају са изузетном организацијом рада гимназије у једној од најбогатијих земаља на свету.

Професори МГ у посети
Малмеу, 2009.

Потписивање Уговора о сарадњи
са гимназијом из Малмеа

У 2005. години започета је сарадња са елитном будимпештанском гимназијом Fazekas, чији ученици постижу одличне резултате на међународним математичким такмичењима. Међутим, као да није било доволно заинтересованости за дубље повезивање, те сарадња није интензивирана. Али, одржала се веза са Српском гимназијом из Будимпеште и професори те школе редовно посећују Математичку гимназију ради свог стручног усавршавања.

Упознавање са гимназијом LOGA из Темишвара у Румунији прерасло је од 2008. године у сарадњу са Жупанијским инспекторатом из Темишвара и српском гимназијом „Доситеј Обрадовић“ у том граду. Осим узајамних посета професора и ученика, наши ћаци су веома успешно учествовали на такмичењима из математике и информатике, која се организују у жупанији Темишвар. Од 2009. године математичка екипа наше школе са великим успехима редовно учествује и на међународном такмичењу Архимед у Букурешту.

Велики успеси наших ученика изазвали су интересовање многих светских универзитета, чији су професори често били наши гости. Посећивали су нас и амбасадори или представници из амбасада Јужне Кореје, НР Кине, Велике Британије...

На такмичењу *Smart kids*
у Темишвару, 2010.

Пријем наших ученика код амбасадора Виде Огњеновић
у Копенхагену

Могућности које пружа савремена комуникација, отварају неслуђене просторе за проширење сарадње са читавим светом. Између осталог остварен је контакт са гимназијом Бежиград из Љубљане и са једном средњом школом са Тајланда. Свако ново упознавање шири видике и доприноси напретку Математичке гимназије, а ученицима и наставницима доноси нова непроцењива сазнања и искуства. Због тога ће политика школе у будућности инсистирати на што већем повезивању са свима од којих може нешто да се научи.

ОТВОРЕНА И АКТУЕЛНА ПИТАЊА И ИДЕЈЕ МАТЕМАТИЧКЕ ГИМНАЗИЈЕ

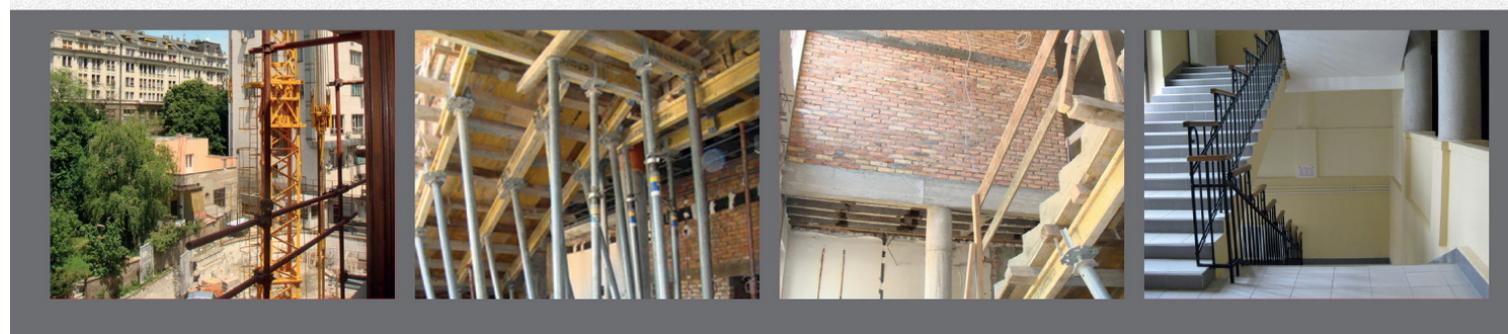
У створеном амбијенту Математичке гимназије рађају се отворена питања, која прерастају у идеје за чије се остварење чека прави тренутак. Међу актуелним питањима, која су у исто време и обавеза и одговорност колико друштвене заједнице толико и оних који раде у Математичкој гимназији, истакли бисмо следећа:

1. Правно-формални статус школе још увек није решен, посебно ако се има на уму да Математичку гимназију похађају ученици седмог и осмог разреда и ученици четврогодишње средње школе;
2. Проблем финансирања припрема и учествовања наших ученика на такмичењима у земљи и иностранству стално је присутан;
3. И после 45 година није решен проблем домског (интернатског) смештаја ученика који долазе у Београд;
4. Потребно је отворити методички цетар за стручно усавршавање наставника при Математичкој гимназији;
5. Потребно је развијати креативну сарадњу са бившим ученицима Математичке гимназије ради њиховог активног учествовања и стручне помоћи у обликовању рада школе. Такав вид сарадње већ постоји у оквиру Алмаги групе на званичном сајту Математичке гимназије;
6. Часопис који бисмо покренули имао би сврху не само да пише о животу и раду Математичке гимназије, већ би далеко превазилазио оквире школе и интерног информисања и отворио могућности за сарадњу са бившим ученицима Математичке гимназије, али и за сарадњу са ученицима, математичарима, физичарима, информатичарима из целог света;
7. Потребно је размотрити могућности отварања летњих / зимских школа под покровитељством Математичке гимназије, јер је заинтересованост ђака и родитеља како у земљи тако и у иностранству велика.

Подршку за остваривање ових идеја, разврстаних по рангу значаја за будућност Математичке гимназије, даје спремност колектива школе, а сразмерно томе, очекује се и одговор шире друштвене заједнице, као и свих који могу и умеју да препознају праве вредности.

Бранко Радујко и Срђан Огњановић, 2010. године
потписана је сарадња са Телеком Србије

ТАКМИЧЕЊА ОД 2007-2011. ГОДИНЕ

Душан Милијанчевић и Михајло Џекић на Међународној олимпијади из математике 2010.

МЕЂУНАРОДНЕ ОЛИМПИЈАДЕ ИЗ МАТЕМАТИКЕ

ГОДИНА	ДРЖАВА	УЧЕНИЦИ МГ	МЕДАЉА
2007	Вијетнам	Младен Радојевић Марија Јелић Душан Милијанчевић Теодор фон Бург	златна бронзана бронзана бронзана
2008	Шпанија	Лука Милићевић Душан Милијанчевић Марија Јелић Теодор фон Бург Александар Васильковић Владимир Николић	златна сребрна сребрна сребрна похвала похвала
2009	Немачка	Теодор фон Бург Михајло Цекић Лука Милићевић Душан Милијанчевић Вукашин Стојисављевић	златна сребрна сребрна сребрна бронзана
2010	Казахстан	Теодор фон Бург Лука Милићевић Михајло Цекић Душан Милијанчевић Раде Шлегар Стеван Гајовић	златна сребрна сребрна сребрна бронзана бронзана
2011	Холандија	Теодор фон Бург Игор Спасојевић Стеван Гајовић Раде Шлегар Филип Живановић	златна сребрна сребрна бронзана похвала

МЕЂУНАРОДНЕ БАЛКАНСКЕ ОЛИМПИЈАДЕ ИЗ МАТЕМАТИКЕ

ГОДИНА	ДРЖАВА	УЧЕНИЦИ МГ	МЕДАЉА
2007	Грчка	Младен Радојевић Теодор фон Бург Марија Јелић Душан Милијанчевић	сребрна сребрна бронзана бронзана
2008	Македонија	Марија Јелић Лука Милићевић Душан Милијанчевић Теодор фон Бург Александар Васильковић Владимир Николић	сребрна сребрна сребрна сребрна бронзана бронзана
2009	Србија	Теодор фон Бург Лука Милићевић Душан Милијанчевић Михајло Цекић Вукашин Стојисављевић	златна златна златна сребрна бронзана
2010	Молдавија	Теодор фон Бург Лука Милићевић Стеван Гајовић Душан Милијанчевић Раде Шлегар Михајло Цекић	златна златна сребрна сребрна бронзана бронзана
2011	Румунија	Раде Шлегар Теодор фон Бург Игор Спасојевић Стеван Гајовић Филип Живановић	сребрна сребрна сребрна бронзана бронзана

ЈУНИОРСКЕ БАЛКАНСКЕ ОЛИМПИЈАДЕ ИЗ МАТЕМАТИКЕ

ГОДИНА	ДРЖАВА	УЧЕНИЦИ МГ	МЕДАЉА
2007	Бугарска	Теодор фон Бург Филип Живановић Велько Панић Стеван Гајовић Вукашин Стојисављевић	сребрна сребрна сребрна сребрна бронзана
2008	Албанија	Стеван Гајовић Теодор фон Бург Невена Николић Игор Спасојевић Лола Спасић	златна златна сребрна сребрна бронзана
2010	Румунија	Јелена Тришовић Иван Танасијевић	сребрна бронзана
2011	Кипар	Маријана Вујадиновић Максим Стокић Бранко Грбић	златна златна сребрна

Марија Јелић

Душан Милићанчевић

Наташа Драговић

Младен Радојевић,
освајач златне
медаље 2007.

МЕЂУНАРОДНЕ ОЛИМПИЈАДЕ ИЗ ФИЗИКЕ

ГОДИНА	ДРЖАВА	УЧЕНИЦИ МГ	МЕДАЉА
2007	Иран	Никола Оташевић	похвала
2008	Вијетнам	Никола Шибалић Ивана Цвијовић Дино Солар-Николић Никола Оташевић	похвала похвала похвала похвала
2009	Мексико	Никола Шибалић Александар Васильковић Огњен Ивковић Александра Димић	златна сребрна бронзана бронзана
2010	Хрватска	Александра Димић Александар Васильковић Јездимир Милошевић Душан Перовић	сребрна бронзана бронзана бронзана
2011	Тајланд	Огњен Марковић Марко Кузмановић Стефан Станојевић	сребрна сребрна бронзана

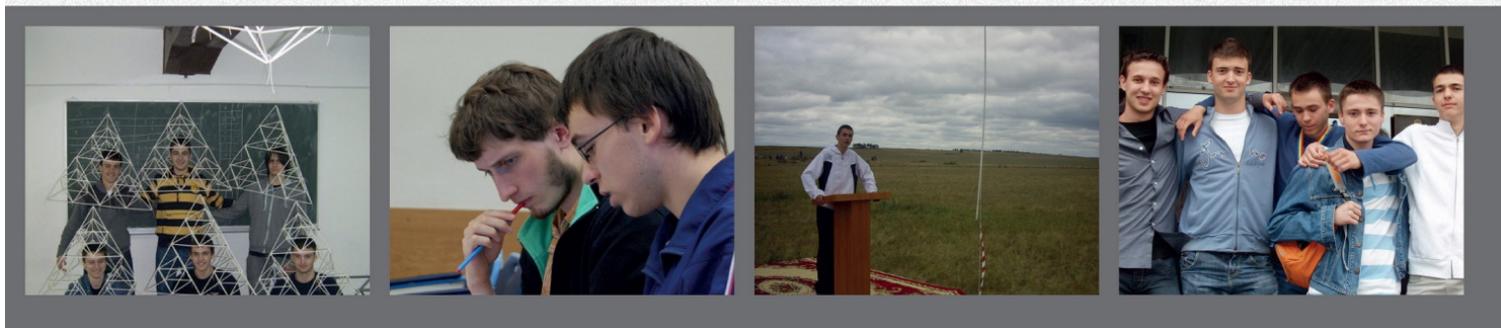

МЕЂУНАРОДНЕ ОЛИМПИЈАДЕ ИЗ ИНФОРМАТИКЕ

ГОДИНА	ДРЖАВА	УЧЕНИЦИ МГ	МЕДАЉА
2007	Хрватска	Мирослав Богдановић	бронзана
2008	Египат	Маја Кабиљо	бронзана
2009	Бугарска	Лука Милићевић	сребрна
2010	Канада	Немања Трифуновић	бронзана

МЕЂУНАРОДНЕ БАЛКАНСКЕ ОЛИМПИЈАДЕ ИЗ ИНФОРМАТИКЕ

ГОДИНА	ДРЖАВА	УЧЕНИЦИ МГ	МЕДАЉА
2008	Македонија	Маја Кабиљо Мирослав Богдановић Немања Трифуновић	бронзана бронзана бронзана
2009	Бугарска	Никола Мркшић Алекса Станковић	сребрна бронзана
2010	Црна Гора	Немања Трифуновић	бронзана
2011	Румунија	Алекса Станковић	сребрна

ЈУНИОРСКЕ БАЛКАНСКЕ ОЛИМПИЈАДЕ ИЗ ИНФОРМАТИКЕ

ГОДИНА	ДРЖАВА	УЧЕНИЦИ МГ	МЕДАЉА
2007	Србија	Дејан Томић Милена Милошевић Стефан Станојевић	сребрна бронзана бронзана
2008	Бугарска	Милена Милошевић	бронзана

Научна олимпијада у Нигерији, 2010.

МЕЂУНАРОДНЕ ОЛИМПИЈАДЕ ИЗ АСТРОНОМИЈЕ

ГОДИНА	ДРЖАВА	УЧЕНИЦИ МГ	МЕДАЉА
2006	Индија	Наташа Драговић Лука Милићевић Александар Васильковић Ивана Цвијовић	златна златна бронзана бронзана
2007	Украјина	Милена Милошевић Филип Живановић Наташа Драговић Лука Милићевић Александра Димић Александар Васильковић	златна златна сребрна сребрна бронзана бронзана
2008	Италија	Наташа Драговић Филип Живановић Милена Милошевић Александар Миладиновић Душан Јоксимовић	сребрна сребрна бронзана бронзана бронзана
2009	Кина	Огњен Марковић Стефан Анђелковић Тамара Радивојевић Вања Шарковић	бронзана похвала похвала похвала
2010	Украјина	Иван Танасијевић Лука Бојовић Ђорђе Жикелић Стефан Баџа	златна сребрна бронзана бронзана

МЕЂУНАРОДНЕ ОЛИМПИЈАДЕ ИЗ АСТРОНОМИЈЕ И АСТРОФИЗИКЕ

ГОДИНА	ДРЖАВА	УЧЕНИЦИ МГ	МЕДАЉА
2009	Иран	Наташа Драговић Александар Васильковић Филип Живановић	сребрна сребрна сребрна
2010	Кина	Александар Васильковић Филип Живановић Огњен Марковић Стефан Анђелковић Милена Милошевић	златна сребрна сребрна бронзана похвала
2011	Пољска	Стефан Анђелковић Огњен Марковић Филип Живановић Стефан Баџа	сребрна сребрна бронзана похвала

Математичка олимпијска екипа Србије, 2010.

СВЕТСКА НАУЧНА ОЛИМПИЈАДА

ГОДИНА	ДРЖАВА	УЧЕНИЦИ МГ	МЕДАЉА
2006	Бразил	Лука Милићевић Огњен Ивковић Александар Васильковић Александра Димић Душан Перовић	сребрна сребрна сребрна бронзана бронзана
2007	Тајван	Стефан Анђелковић	бронзана
2008	Јужна Кореја	Теодор фон Бург Милена Милошевић Тамара Шумарац Игор Спасојевић Петар Пантелић Раде Шпегар	сребрна бронзана бронзана бронзана бронзана бронзана
2010	Нигерија	Емил Маид Ђорђе Жикелић Душан Дробњак Милош Стanoјевић	сребрна бронзана бронзана бронзана

Математичка олимпијска екипа Србије, 2008.

Национална екипа Србије из физике, 2010.

ЗАПОСЛЕНИ У
МАТЕМАТИЧКОЈ ГИМНАЗИЈИ У
ПЕРИОДУ 2007-2011. ГОДИНЕ

Иза свих наведених успеха стоје професори Математичке гимназије и стручни сарадници.

НАСТАВНО ОСОБЉЕ

ПРОФЕСОРИ МАТЕМАТИКЕ

- др Милољуб Албијанић
- Сандра Андрић
- др Мирослава Антић
- др Миша Арсеновић
- мр Владимир Балтић
- др Радош Бакић
- Ања Бањковић
- Ђорђе Баралић
- др Драган Благојевић
- Ивана Божић
- мр Михаило Вељковић, пок.
- др Борислав Гајић
- др Владимир Грујић
- др Владимир Драговић
- др Горан Ђанковић
- Милош Ђорић
- Наташа Ђурђевац
- Иван Елчић
- др Ариф Золић

- др Божидар Јовановић
- мр Драгољуб Јовановић
- Вера Јоцковић
- Јелена Јоцковић
- др Зоран Каделбург
- др Гојко Калајџић
- Предраг Каран
- др Драгољуб Кечкић
- мр Мильян Кнежевић
- др Весна Којић
- мр Ђорђе Кртинић
- Бориша Кузељевић
- сц Ненад Лазаревић
- др Јасмина Лазић
- др Раде Лазовић
- др Бобан Маринковић
- Бојана Матић
- др Бобан Маринковић
- Илија Мировић
- Славко Моцоња
- Верица Илић

- др Милутин Обрадовић
- мр Срђан Огњановић
- мр Војислав Пантић
- Александар Пејчев
- мр Љубинка Петковић
- др Зоран Петрић
- др Александар Перовић
- Мирјана Перовановић
- др Милена Радновић
- Марко Радовановић
- Жељко Радовановић
- др Миодраг Спалевић
- Јелена Спасојевић
- мр Михаил Сопић
- др Предраг Тановић
- мр Гордана Ђетковић
- др Нинослав Ђирић
- Иван Чукић
- др Љубомир Чукић
- др Соња Чукић
- др Зоран Шами
- Душа Вуковић
- мр Јелена Хаџи Пурић
- Миодраг Ђуришић
- Дарко Живановић
- Ана Зековић
- Немања Јовановић
- Ивана Јовановић Мастиловић
- др Филип Марић
- Ана Милосављевић
- сц Жељко Лежаја
- Станка Матковић
- Јасминка Михаљинац
- Невенка Спалевић
- Ђорђе Стакић
- Јелена Томашевић
- др Душан Тошић
- др Драган Урошевић
- Љиљана Чабаркапа
- Милан Чабаркапа

ПРОФЕСОРИ ИНФОРМАТИКЕ

- мр Нина Алимпић
- мр Бранислава Бајковић Лазаревић
- др Владимир Благојевић
- Милан Вугделија

ПРОФЕСОРИ ФИЗИКЕ

- мр Александар Драгић
- др Саша Ивковић
- Вишња Јовановић
- Наташа Каделбург
- др Маја Кузманоски
- др Душко Латас

- Катарина Матић
- Јовица Милисављевић
- Весна Рапаић
- др Бранислав Цветковић
- мр Драган Цветковић
- Наташа Чалуковић

ПРОФЕСОР АСТРОНОМИЈЕ

- Слободан Спремо

ПРОФЕСОРИ ХЕМИЈЕ

- Аника Влајић
- Ивана Вуковић, мрс
- Надија Удовичић

ПРОФЕСОРИ БИОЛОГИЈЕ

- мр Вукица Вујић
- Ивана Вуковић, мрс
- Бранка Добрковић
- Јасмина Стошић

ПРОФЕСОРИ СРПСКОГ ЈЕЗИКА И КЊИЖЕВНОСТИ

- Душица Антанасковић
- Вукосава Гарабандић
- Марија Димитријевић
- Ивана Зечевић

- сц Мирјана Мићић
- Јелена Нововић
- мр Анђелка Петровић
- мр Слободанка Раковић
- Марија Штуловић

ПРОФЕСОРИ ЕНГЛЕСКОГ ЈЕЗИКА

- Марија Баштић
- мр Гордана Зарић
- Андреа Кланчник Тасић
- Мирјана Савић Обрадовић
- Маријана Папрић

ПРОФЕСОР ФРАНЦУСКОГ И ЛАТИНСКОГ ЈЕЗИКА

- Горица Бероња

ПРОФЕСОР РУСКОГ ЈЕЗИКА

- Ирина Галкина
- др Драгана Керкез

ПРОФЕСОР НЕМАЧКОГ ЈЕЗИКА

- Сања Барбулов
- Наташа Пецикоза

ПРОФЕСОР ИТАЛИЈАНСКОГ ЈЕЗИКА

- Милена Спалевић

- ПРОФЕСОР ПСИХОЛОГИЈЕ И ПСИХОЛОГ**
- мр Мирјана Репац
- ПРОФЕСОР ФИЛОЗОФИЈЕ**
- Олга Даковић
 - Тања Мијовић
- ПРОФЕСОР СОЦИОЛОГИЈЕ**
- Бранислав Узелац
- ПРОФЕСОРИ ГЕОГРАФИЈЕ**
- Ана Божичковић
 - Александра Вучен
- ПРОФЕСОРИ ИСТОРИЈЕ**
- др Александар Главник
 - Бојана Лончар
 - Љиљана Недељковић
- ПРОФЕСОР УСТАВА И ПРАВА ГРАЂАНА**
- Радивоје Благојевић
- ПРОФЕСОРИ ФИЗИЧКОГ ВАСПИТАЊА**
- Бранислава Влашки
 - Јована Влашки
 - Зоран Илић
 - Зоран Николић
- ПРОФЕСОРИ ГРАЂАНСКОГ ВАСПИТАЊА**
- Радивоје Благојевић
 - Нена Даковић
- ПРОФЕСОРИ ВЕРСКЕ НАСТАВЕ**
- Павле Аничић
 - Предраг Ђукнић
 - Синиша Митрић
 - Драган Радојчин
- ПРОФЕСОР ВИЗУЕЛНЕ УМЕТНОСТИ**
- Маја Васић
- ПРОФЕСОР МУЗИЧКОГ**
- Нада Андонски-Полексић
 - Ивона Мензалин

ОСИМ ПРОФЕСОРА КОЈИ ДРЖЕ РЕДОВНУ НАСТАВУ, У ВОЋЕЊУ ДОДАТНЕ НАСТАВЕ УЧЕСТВОВАЛИ СУ:

МАТЕМАТИКА

- Иван Гавриловић
- Душан Ђукић
- Владимир Јанковић
- Марко Јевремовић
- Марија Јелић
- Миливоје Лукић
- Иван Матић
- Раствко Маринковић
- Ђорђе Милићевић
- Милан Новаковић
- Младен Радојевић
- Милош Стојаковић
- Игор Уљаревић

ИНФОРМАТИКА

- Мирослав Богдановић
- Игор Кабиљо
- Маја Кабиљо
- Немања Трифуновић

ФИЗИКА

- Александар Васильковић
- Ненад Вукмировић
- Александра Димић
- Урош Делић
- Светислав Мијатовић
- Милана Милошевић
- Марина Радулашки
- Игор Салом
- Никола Шибалић

АСТРОНОМИЈА

- Виолета Лазовић
- Ратомирка Милер
- Јелена Милоградов-Турин
- Кристина Рацковић

ДИРЕКТОР ШКОЛЕ

- др Владимир Драговић
- мр Срђан Огњановић

ПОМОЋНИК ДИРЕКТОРА

- др Бранислав Цветковић
- Јасмина Стошић

БИБЛИОТЕКАР

- Марија Грујић
- мр Анђелка Петровић

АДМИНИСТРАТОР БАЗЕ ПОДАТАКА

- Светлана Јакшић

СЕКРЕТАР

- Владислав Радованов

РАЧУНОВОДСТВО

- Јелена Максимовић
- Вера Микић
- Тијана Протић

ПОМОЋНО-ТЕХНИЧКО ОСОБЉЕ

- Милијанка Ђиновић
- Зорка Ђорђић
- Сандра Ковачевић
- Александар Куновац
- Мирослав Матовић
- Љубица Сајић
- Даворка Смиљанић
- Снежана Стјић
- Вучица Пантић
- Нада Пејић
- Мира Петкоски
- Биљана Чакармиш

ЧЕТРДЕСЕТ ПЕТ ГОДИНА МАТЕМАТИЧКЕ ГИМНАЗИЈЕ
У БЕОГРАДУ
1966/2011

Издавач: МАТЕМАТИЧКА ГИМНАЗИЈА, Краљице Наталије 37, Београд

За издавача: мр Срђан Огњановић

Издавање ове публикације помагао је Завод за уџбенике и наставна средства, Београд

Уреднички одбор: Душица Антанијасковић, сц Мирјана Мићић и мр Анђелка Петровић

Графички уредник: Славица Пешић

Лектор и коректор: мр Александра Антић

Корице: Ученици Математичке гимназије

Штампа: МСТ Гајић д.о.о, Дунавска 40, Београд

Штампано у 1000 примерака

2011.

Захваљујемо на драгоценом помоћи, сугестијама и ангажовању професорки у пензији
Мирјани Ивановић, свим некадашњим директорима (Милан Распоповић, Љубомир Протић,
Владимир Драговић) као и садашњем директору Математичке гимназије, Срђану Огњановићу;
бившим и садашњим ученицима Математичке гимназије, као и помоћнику директора
Јасмини Стошић и администратору базе података Светлани-Цеци Јакшић